

Samling af Afgørelser

KENDELSE AFSAGT AF FORMANDEN FOR RETTENS FØRSTE AFDELING

16. marts 2016*

»Intervention — interesse i afgørelsen af tvisten — repræsentativ sammenslutning, der har til formål at varetage medlemmernes interesser — offentliggørelse af begæringen om intervention på internettet — procedurefordrejning«

I sag T-561/14,

Det europæiske borgerinitiativ »One of Us« og de øvrige sagsøgere, hvis navne fremgår af bilaget til denne dom, ved advokat C. de La Hougue,

sagsøgere,

mod

Europa-Kommissionen, først ved J. Laitenberger og H. Krämer, derefter ved M. Krämer, som befuldmægtigede,

sagsøgt,

støttet af:

Europa-Parlamentet ved E. Waldherr og U. Rösslein, som befuldmægtigede,

og af

Rådet for Den Europæiske Union ved K. Michoel og E. Rebasti, som befuldmægtigede,

angående en påstand om annullation af Kommissionens meddelelse COM (2014) 355 final af 28. maj 2014 om det europæiske borgerinitiativ »One of Us«,

har

FORMANDEN FOR RETTENS FØRSTE AFDELING

afsagt følgende

* Processprog: engelsk.

Kendelse

De faktiske omstændigheder og retsforhandlinger

- 1 Den 25. juli 2014 har det europæiske borgerinitiativ »One of Us« og de øvrige sagsøgere, hvis navne fremgår af bilaget, anlagt sag med principal påstand om annullation af Kommissionens meddelelse COM (2014) 355 final af 28. maj 2014 om det europæiske borgerinitiativ »One of Us« (herefter »den anfægtede meddelelse«) og, subsidiært, af artikel 10, stk. 1, litra c), i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 211/2011 af 16. februar 2011 om borgerinitiativer (EUT L 65, s. 1).
- 2 I overensstemmelse med artikel 24, stk. 6, i Rettens procesreglement af 1991 blev en sammenfatning af stævningen offentliggjort den 17. november 2014 i *Den Europæiske Unions Tidende* (EUT C 409, s. 45).
- 3 Ved processkrifter indleveret til Rettens Justitskontor henholdsvis den 6. og den 9. februar 2015 har Europa-Parlamentet og Rådet for Den Europæisk Union, der sammen med Europa-Kommissionen står anført som sagsøgte i stævningen, nedlagt påstand om, at sagen afvises i henhold til artikel 114 i Rettens procesreglement af 2. maj 1991.
- 4 Ved processkrifter indleveret til Rettens Justitskontor samme datoer har Parlamentet og Rådet indgivet begæring om tilladelse til at intervenere i sagen til støtte for Kommissionens påstande, såfremt sagen afvises for så vidt angår dem.
- 5 De i fjerde præmis omhandlede begæringer blev for så vidt angår Rådets begæring forkyndt for sagsøgerne, Kommissionen og Parlamentet, og for så vidt angår Parlamentets begæring blev denne forkyndt for Rådet i overensstemmelse med artikel 116, stk. 1, i procesreglementet af 2. maj 1991.
- 6 Ved processkrift indleveret til Rettens Justitskontor den 17. marts 2015 har International Planned Parenthood Federation (herefter »IPPF«) anmodet om tilladelse til at intervenere til støtte for Kommissionens, Parlamentets og Rådets påstande.
- 7 Ved processkrift indleveret til Rettens Justitskontor den 3. april 2015 har Marie Stopes International (herefter »MSI«) anmodet om tilladelse til at intervenere til støtte for Kommissionens, Parlamentets og Rådets påstande.
- 8 De i præmis 6 og 7 omhandlede begæringer blev forkyndt for sagsøgerne, Kommissionen, Parlamentet og Rådet i overensstemmelse med artikel 116, stk. 1, i procesreglementet af 2. maj 1991.
- 9 Ved processkrifter indleveret til Rettens Justitskontor den 27. maj 2015 og den 2. juli 2015 har sagsøgerne rejst indsigelse mod interventionsbegæringerne indgivet af henholdsvis MSI og IPPF.
- 10 Ved processkrifter indleveret til Rettens Justitskontor den 8. maj 2015 og den 12. juni 2015 har Kommissionen oplyst, at den ikke har bemærkninger til interventionsbegæringerne indgivet af henholdsvis MSI og IPPF.
- 11 Parlamentet og Rådet har ikke afgivet indlæg vedrørende de i præmis 6 og 7 omhandlede interventionsbegæringer.
- 12 Ved processkrift indleveret til Rettens Justitskontor den 15. juni 2015 har MSI og IPPF oplyst Retten om, at sagsøgerne på et websted havde offentliggjort MSI's interventionsbegæring, idet offentliggørelsen var ledsaget af negative bemærkninger om den pågældende organisation. De to foreninger, der har fremsat begæring om intervention, har opfordret Retten til navnlig at anvende de retsmidler, den har til rådighed, herunder en afgørelse om sagens omkostninger, for at forebygge, at sagsøgerne i fremtiden fordrejer proceduren.

- 13 I forbindelse med en foranstaltning med henblik på sagens tilrettelæggelse, truffet i medfør af artikel 89, stk. 3, litra a), i Rettens procesreglement, er sagsøgerne blevet opfordret til at afgive deres bemærkninger til de nævnte indsigelser, som de to foreninger, der har fremsat begæring om intervention i sagen, har gjort gældende, hvilket de gjorde ved processkrift indleveret den 31. august 2015 inden for den af Retten fastsatte frist.
- 14 I forbindelse med en ny foranstaltning med henblik på sagens tilrettelæggelse, truffet i medfør af procesreglementets artikel 89, stk. 3, litra a), og idet MSI's og IPPF's interventionsbegæringer var blevet offentliggjort på det i præmis 12 nævnte websted, blev sagsøgerne anmodet om at oplyse, hvorvidt de havde forsynet webstedet med de nævnte interventionsbegæringer og i benægtende fald at redegøre for, hvordan disse dokumenter efter deres opfattelse var blevet stillet til rådighed for nævnte websted. Sagsøgerne afgav deres svar ved processkrift indleveret den 17. november 2015 inden for den af Retten fastsatte frist.
- 15 Ved kendelse af 26. november 2015 har Rettens Første Afdeling afvist søgsmålet, for så vidt som det var rettet mod artikel 10, stk. 1, litra c), i forordning nr. 211/2011, hvilket har haft til følge, at Parlamentet og Rådet ikke længere kunne betragtes som sagsøgt i sagen.
- 16 Ved afgørelse af 30. november 2015 har formanden for Rettens Første Afdeling givet Parlamentet og Rådet tilladelse til at intervenere i sagen, idet det blev præciseret, at deres rettigheder er dem, der er fastsat i artikel 116, stk. 6, i procesreglementet af 2. maj 1991.
- 17 I forbindelse med en ny foranstaltning med henblik på sagens tilrettelæggelse, som Retten traf i medfør af procesreglementets artikel 89, stk. 3, litra a), har Kommissionen på den ene side og MSI og IPPF på den anden side afgivet deres bemærkninger henholdsvis den 4. december 2015 og den 11. december 2015 til sagsøgernes svar i processkrift af 17. november 2015 (jf. præmis 14).

Retlige bemærkninger

- 18 I medfør af artikel 40, stk. 2, i statuttens for Den Europæiske Unions Domstol, som i henhold til nævnte statuts artikel 53, stk. 1, finder anvendelse på rettergangsmåden ved Retten, har alle personer, der godtgør at have en berettiget interesse i afgørelsen af en retstvist, med undtagelse af retstvister mellem medlemsstater, mellem Unionens institutioner eller mellem medlemsstater på den ene side og Unionens institutioner på den anden side, ret til at intervenere.
- 19 Det følger af fast retspraksis, at begrebet interesse i afgørelsen af tvisten efter nævnte bestemmelse skal defineres i relation til selve genstanden for tvisten og forstås som en direkte og aktuel interesse i, hvorledes der træffes afgørelse om påstandene, og ikke som en interesse i forhold til de fremførte anbringender. »Afgørelse« af tvisten skal således forstås som den endelige dom, der ønskes afsagt af den ret, for hvilken sagen indbringes, og som vil fremgå af domskonklusionen. Det må navnlig efterprøves, om intervenienten berøres direkte af den anfægtede retsakt, og om intervenientens interesse i sagens afgørelse er godtgjort (jf. kendelse af 25.2.2003, BASF mod Kommissionen, T-15/02, EU:T:2003:38, præmis 26 og den deri nævnte retspraksis).

IPPF's interventionsbegæring

- 20 Det fremgår af sagen, at IPPF er en sammenslutning, som er grundlagt efter Det Forenede Kongeriges lovgivning i henhold til International Planned Parenthood Federation Act af 1977 (lov om international sammenslutning for familieplanlægning). Det fremgår af artikel 4 i International Planned Parenthood Federation Act, at den for det første har til formål at fremme uddannelse af verdens befolkning inden for området for familieplanlægning og ansvarligt forældreskab, for det andet at bevare og beskytte såvel den mentale som den fysiske sundhed hos forældre, børn og unge ved at fremme og støtte effektive

familieplanlægningstilbud, for det tredje at uddanne personer i de demografiske problemer i deres eget samfund og i verden som helhed, og for det fjerde, at stimulere hensigtsmæssig forskning for så vidt angår alle aspekter af menneskehedens fertilitet samt regulering og udbredelse af resultaterne af denne forskning.

- 21 IPPF har oplyst, uden at dette er blevet bestridt, at den har 152 nationale organisationer som medlemmer, såkaldte »foreningsmedlemmer«, som hver især udfører deres aktiviteter i bestemte lande, på tværs af regioner samt internationalt. En liste over medlemmer er vedlagt interventionsbegæringen.
- 22 IPPF har endvidere oplyst, uden at dette er blevet bestridt, at dens foreningsmedlemmer gennem 65 000 servicepunkter leverer tjenester på området for seksuel og reproduktiv sundhed, herunder familieplanlægning, abort, mødres og børns sundhed samt behandling, forebyggelse og pleje af seksuelt overførte sygdomme. IPPF har præciseret, at den advokerer for seksuel og reproduktiv sundhed og rettigheder for alle. Sammen med medlemmerne opfordrer den regeringer og andre centrale beslutningstagere på nationalt, regionalt og globalt plan til at fremme seksuel og reproduktiv sundhed og rettigheder, at vedtage politikker og lovgivning i lyset af disse betragtninger og at finansiere programmer og levering af denne type tilbud.
- 23 IPPF har anført, at dens begæring om intervention bør tages til følge, idet den er en repræsentativ sammenslutning, hvis formål er at varetage medlemmernes interesser i sager om principielle spørgsmål som den foreliggende, der kan have betydning for medlemmerne.
- 24 Ifølge fast retspraksis foreligger der en ret til at intervenere for sammenslutninger, hvis formål er at varetage deres medlemmers interesser i sager om principielle spørgsmål, der kan have betydning for medlemmerne (kendelse afsagt af Domstolens præsident den 17.6.1997, National Power og PowerGen, C-151/97 P(I) og C-157/97 P(I), EU:C:1997:307, præmis 66, af 28.9.1998, Pharos mod Kommissionen, C-151/98 P, EU:C:1998:440, præmis 6, og af 26.7.2004, Microsoft mod Kommissionen, T-201/04 R, EU:T:2004:246, præmis 37). En sammenslutning kan nærmere bestemt få tilladelse til at indtræde i en sag, hvis den repræsenterer et stort antal virksomheder inden for den pågældende sektor, hvis den bl.a. har til formål at varetage medlemsvirksomhedernes interesser, hvis sagen kan give anledning til principielle spørgsmål vedrørende den berørte sektors funktion, og således hvis den dom eller kendelse, der skal afsiges, kan berøre medlemsvirksomhedernes interesser i væsentligt omfang (kendelse af 8.12.1993, Kruidvat mod Kommissionen, T-87/92, EU:T:1993:113, præmis 14, af 28.5.2004, Akzo Nobel Chemicals og Akcros Chemicals mod Kommissionen, T-253/03, EU:T:2004:164, præmis 18, og af 18.10.2012, ClientEarth og International Chemical Secretariat mod ECHA, T-245/11, EU:T:2012:557, præmis 12).
- 25 Domstolen har præciseret, at den vide fortolkning af sammenslutningers ret til at intervenere beror på et ønske om at forbedre mulighederne for at bedømme den sammenhæng, sagerne indgår i, således at det samtidig undgås, at en lang række individuelle personer eller virksomheder intervenerer, hvilket vil kunne hindre, at sagen afvikles på hensigtsmæssig måde (kendelse National Power og PowerGen mod Kommissionen, jf. præmis 24 ovenfor, EU:C:1997:307, præmis 66, og ClientEarth og International Chemical Secretariat mod ECHA, jf. præmis 24 ovenfor, EU:T:2012:557, præmis 13).
- 26 I det foreliggende tilfælde skal der først tages stilling til, hvorvidt sagen kan give anledning til principielle spørgsmål for den berørte sektor, således at den dom, der skal afsiges, vil kunne berøre IPPF's medlemmernes interesser i væsentligt omfang.
- 27 IPPF har i denne henseende gjort gældende, at et af hovedformålene med det omhandlede borgerinitiativ er at hindre EU's finansiering af abort og organisationer, der opfordrer hertil eller fremmer abort såvel indenfor som uden for EU. Dette vil berøre IPPF's aktiviteter, som ikke er begrænset til levering af aborttjenester via foreningsmedlemmerne, men omfatter også kampagner for

seksuel og reproduktiv sundhed og for kvinders ret til at vælge sikker abort, herunder adgang hertil. Det omhandlede borgerinitiativ rejser således et alvorligt principielt spørgsmål, der kan berøre IPPF og dennes medlemmer.

- 28 IPPF har oplyst, at den har en interesse i tvistens udfald af følgende tre grunde.
- 29 For det første, hvis Retten opretholder den anfægtede meddelelse, vil det have en direkte indvirkning på IPPF's finansielle interesser, for så vidt som denne meddelelse ville udgøre en retlig garanti for, at IPPF's aktiviteter ikke gøres til genstand for et fuldstændigt forbud mod finansiering fra EU. Såfremt Retten derimod tiltræder påstanden, og Kommissionen pålægges at revidere den holdning, der er givet udtryk for i meddelelsen, ville IPPF risikere at miste en væsentlig finansieringskilde. Selv hvis annullation af den anfægtede meddelelse ikke umiddelbart vil føre til, at finansieringen af IPPF og dennes medlemmer reduceres, vil en sådan annullation nødvendigvis have direkte betydning for deres interesser som følge af, at drøftelserne vedrørende deres potentielle fremtidige finansiering gennem EU genåbnes. Endvidere, såfremt påstanden tiltrædes, vil IPPF og dennes medlemmer være tvunget til på ny at forsvare deres mission og retfærdiggøre deres arbejde, hvilket vil medføre betydelige omkostninger.
- 30 For det andet har IPPF gjort gældende, at stævningen samt bilagene hertil indeholder fejlagtige oplysninger om IPPF's aktiviteter. Såfremt disse oplysninger gentages i den endelige dom, vil dette kunne påvirke IPPF's omdømme, hvilket ville kunne påvirke IPPF's evne til at rejse kapital negativt. IPPF har derfor en interesse i at intervenere med henblik på at korrigere disse oplysninger og forsvare sit omdømme.
- 31 For det tredje har IPPF anført, at denne sag rejser væsentlige principielle spørgsmål, der er knyttet til EU's politik vedrørende reproduktionsfrihed. IPPF's intervention på vegne af medlemmerne letter vurderingen af sagen i den overordnede sammenhæng. Som en organisation, der støtter en holdning, som afviger fra sagsøgernes holdning vedrørende reproduktionsfrihed, herunder friheden til at vælge og have adgang til sikker abort, har IPPF en direkte interesse i at tilbagevise sagsøgernes argumenter.
- 32 Sagsøgerne har rejst indsigelse mod IPPF's interventionsbegæring bl.a. med henvisning til, at IPPF's interesse i udfaldet af tvisten, for så vidt som en sådan foreligger, er for indirekte og usikker.
- 33 I denne forbindelse bemærkes for det første, at det omhandlede borgerinitiativ i det væsentlige har til formål at formå EU til at stoppe finansieringen af aktiviteter, »der indebærer ødelæggelse af menneskelige embryoner, især inden for forskning, udviklingsbistand og den offentlige sundhed«. Med henblik herpå har initiativtagerne vedlagt deres registreringsansøgning tre forslag til lovændringer. Det er ubestridt, at formålet med det omhandlede borgerinitiativ står i modsætning til IPPF's og medlemmernes aktiviteter, for så vidt som de leverer aborttjenester og fremmer familieplanlægning samt seksuelle og reproduktive rettigheder.
- 34 Dernæst henvises der til, at genstanden for det foreliggende søgsmål er annullation af den anfægtede meddelelse, som er vedtaget i medfør af artikel 10, stk. 1, litra c), i forordning nr. 211/2011, og at Kommissionen i den forbindelse ikke har fundet, at det var nødvendigt at forelægge EU-lovgiver et forslag, der omfatter de lovgivningsmæssige ændringer, som foreslås ved det omhandlede borgerinitiativ.
- 35 Artikel 10, stk. 1, litra c), i forordning nr. 211/2011 bestemmer, at når Kommissionen modtager et borgerinitiativ, der opfylder alle de relevante procedurer og krav, der er fastsat i nævnte forordning:

»[...] fastsætter den inden tre måneder sine juridiske og politiske konklusioner om initiativet samt eventuelle foranstaltninger, den agter at træffe, og grundene til, at den har valgt at træffe eller eventuelt ikke at træffe foranstaltninger, i en meddelelse«.

- 36 Indholdet i artikel 10, stk. 1, litra c), i forordning nr. 211/2011 skal sammenholdes med første betragtning til nævnte forordning, hvoraf fremgår, at:

»[...P]rocedure[n] [for borgerinitiativet] gør det muligt for borgerne at henvende sig direkte til Kommissionen med anmodning om, at den fremsætter et forslag til EU-retsakt til gennemførelse af traktaterne svarende til den ret, som traktaten giver Europa-Parlamentet i artikel 225 [TEUF] og Rådet i artikel 241 [TEUF].«

- 37 Det følger heraf, at Rettens tiltrædelse eller afvisning af påstanden kun på indirekte og usikker vis kan berøre IPPF's og medlemmernes interesse for så vidt angår finansieringen af deres aktiviteter gennem EU, idet Kommissionen i henhold til den anfægtede meddelelse blot begrænser sig til ikke for EU-lovgiver at fremsætte et forslag til retsakt om de lovgivningsmæssige ændringer, som er foreslået ved det omhandlede borgerinitiativ.

- 38 Selv hvis påstanden tages til følge, ville denne omstændighed således, selv i den for IPPF og dennes medlemmer mindst fordelagtige situation kun kunne føre til, at Kommissionen for EU-lovgiver fremsætter et forslag om en retsakt med henblik på de nævnte ændringer. Dette forslag til retsakt udgør imidlertid kun et trin i rækken af fremtidige retsakter og tiltag, som vil blive udmøntet i en EU-retsakt, der forbyder finansiering af aktiviteter, »der indebærer ødelæggelse af menneskelige embryoner, især inden for forskning, udviklingsbistand og den offentlige sundhed« (jf. i denne retning analogt kendelse af 18.5.2015, Izsák og Dabis mod Kommissionen, T-529/13, EU:T:2015:325, præmis 29).

- 39 Ligeledes og i modsætning til, hvad IPPF har anført, vil Rettens eventuelle bekræftelse af lovligheden af den anfægtede meddelelse ikke på nogen måde retligt garantere IPPF og dennes medlemmer, at deres aktiviteter ikke gøres til genstand for et forbud mod EU's finansiering, idet et lovgivningsinitiativ i denne retning ville kunne komme fra Parlamentet i henhold til artikel 225 TEUF og fra Rådet i medfør af artikel 241 TEUF.

- 40 Det bemærkes endvidere, at IPPF selv har medgivet, at Rettens eventuelle annulation af den anfægtede meddelelse ikke umiddelbart vil påvirke finansieringen af IPPF og dennes medlemmer (jf. præmis 29). Det påberåbte argument, hvorefter annulation vil have en direkte indvirkning på IPPF's og dennes medlemmers interesser som følge af genåbningen af drøftelserne vedrørende deres potentielle fremtidige finansiering gennem EU, og den omstændighed, at de i den forbindelse ville være tvunget til på ny at forsvare deres mission og retfærdiggøre deres arbejde, kan ikke tiltrædes, idet det ikke viser, at IPPF og dennes medlemmer har en aktuel og godtgjort interesse som omhandlet i den i præmis 19 nævnte retspraksis.

- 41 IPPF's påstand, hvorefter interventionen er begrundet i dennes interesse i at korrigere de oplysninger i sagens akter, som påvirker IPPF's omdømme (jf. præmis 30), forkastes, for så vidt som nævnte interesse ikke vedrører tvistens genstand eller udfald som omhandlet i den retspraksis, der er nævnt i præmis 19. Påberåbelsen af nævnte interesse er således ikke relevant med henblik på vurderingen af IPPF's interesse i at intervenere.

- 42 Endelig bemærkes, at den foreliggende sag i det væsentlige vedrører dels spørgsmålet om, hvorvidt den anfægtede meddelelse kan anfægtes som omhandlet i artikel 263 TEUF, dels, således som det fremgår af de anbringender, der er gjort gældende til støtte for annulation, spørgsmålet om arten og indholdet af Kommissionens forpligtelser inden for rammerne af artikel 10, stk. 1, litra c), i forordning nr. 211/2011. Det følger heraf, at »tyngdepunktet« i den foreliggende sag ikke ligger i spørgsmålet om EU's politik på området for reproduktionsfrihed, og at IPPF's intervention som en sammenslutning, der ved hjælp af sine medlemmer leverer tjenester på området for seksuel og reproduktiv sundhed, og som fremmer retten til fri reproduktion, ikke bidrager til at forbedre Rettens muligheder for at bedømme den sammenhæng, sagen indgår i, som omhandlet i den retspraksis, der er nævnt i præmis 25 ovenfor.

- 43 Henset til ovenstående betragtninger skal det fastslås, at uafhængigt af, hvorvidt IPPF udgør en repræsentativ sammenslutning, og hvorvidt dens formål er at varetage medlemmernes interesser, kan disse interesser ikke påvirkes væsentligt af den dom, der skal afsiges, som omhandlet i den retspraksis, der er nævnt i præmis 24 ovenfor. IPPF's interventionsbegæring tages derfor ikke til følge.

MSI's interventionsbegæring

- 44 Ifølge oplysningerne er MSI en fond i henhold til lovgivningen i England og Wales, som leverer tjenesteydelser på området for seksuel og reproduktiv sundhed, herunder et komplet udvalg af svangerskabsforebyggende metoder og adgang til sikker abort samt til pleje efter aborten gennem fondens kontorer og tilknyttede partnere i 37 lande i verden. Som det fremgår af MSI's vedtægter, er fonden ikke kun bemyndiget til at levere de nævnte tjenester, men også til bl.a. at nedbringe dødeligheden for mødre, at forebygge fattigdom og nød som følge af en ikke-planlagt graviditet og til at udføre og fremme forskning for så vidt angår de nævnte ydelser.
- 45 Til støtte for sin interventionsbegæring har MSI påberåbt sig nøjagtigt de samme argumenter som IPPF som begrundelse for sin interesse i tvistens udfald (jf. præmis 27-31). Mere specifikt har MSI for det første gjort gældende, at Rettens opretholdelse af den anfægtede meddelelse vil have en direkte indvirkning på dennes finansielle interesser, for det andet, at den vil have en interesse i at intervenere med henblik på at korrigere de fejlagtige oplysninger om dens aktiviteter i sagens akter og forsvare sit omdømme, og for det tredje, at dens intervention ville lette Rettens vurdering af sagen i dens overordnede sammenhæng. Af de grunde, der fremgår af præmis 33-42, skal det fastslås, at disse elementer ikke viser, at der foreligger en direkte, godtgjort og aktuel interesse i tvistens udfald som omhandlet i den retspraksis, der er nævnt i præmis 19 ovenfor. MSI's interventionsbegæring tages derfor ikke til følge.

Sagens omkostninger

- 46 I henhold til procesreglementets artikel 134, stk. 1, der i medfør af samme reglements artikel 144, stk. 6, finder anvendelse i det foreliggende tilfælde, pålægges det den tabende part at betale sagens omkostninger, hvis der er nedlagt påstand herom. I henhold til procesreglementets artikel 135, stk. 2, kan det pålægges endog en vindende part helt eller delvist at betale sagens omkostninger, såfremt det synes berettiget, henset til denne parts forhold.
- 47 I det foreliggende tilfælde har IPPF og MSI i deres indlæg indleveret den 11. december 2015 (jf. præmis 17) nedlagt påstand om, at sagsøgerne tilpligtes at betales deres omkostninger i forbindelse med begæringer om intervention eller i hvert fald de udgifter, som IPPF og MSI har afholdt som følge af udbredelsen af de nævnte begæringer på internettet. IPPF og MSI har begrundet deres påstand om fordelingen af omkostninger, idet de har gjort gældende, at sagsøgerne var ansvarlige for nævnte udbredelse og således har gjort sig skyldig i misbrug af processuelle beføjelser.
- 48 Sagsøgerne, der bestrider, at de har handlet ulovligt, har ikke nedlagt påstand om sagens omkostninger. Kommissionen har heller ikke nedlagt påstand herom.
- 49 Det bemærkes, at i henhold til bestemmelserne om behandling af sager ved Retten er parterne beskyttet mod uretmæssig brug af procesdokumenterne (dom af 17.6.1998, Svenska Journalistförbundet mod Rådet, T-174/95, EU:T:1998:127, præmis 135). Således er det i artikel 5, stk. 3, tredje afsnit, i instruksen for justitssekretæren, som fandt anvendelse på tidspunktet for offentliggørelsen af IPPF's og MSI's interventionsbegæringer på det websted, der er nævnt i præmis 12 ovenfor, fastsat, at ingen andre, hverken private eller offentlige myndigheder, kan få adgang til sagsakterne eller procesdokumenterne uden retsformandens udtrykkelige tilladelse, som forudsætter en høring af parterne, eller, når sagen fortsat verserer, fra formanden for det dommerkollegium, som

behandler sagen, i begge tilfælde efter høring af parterne. En sådan tilladelse kan kun gives efter skriftlig anmodning, som skal indeholde en udførlig begrundelse for den pågældendes retlige interesse i at få adgang til akterne.

- 50 Denne bestemmelse afspejler et generelt retsplejebegreb, hvorefter parterne har ret til at varetage deres interesser uden at være udsat for indflydelse udefra, bl.a. fra offentligheden (dom Svenska Journalistförbundet mod Rådet, der er nævnt ovenfor i præmis 49, EU:T:1998:127, præmis 136). Det følger heraf, at en part, som får aktindsigt i de øvrige parter procesdokumenter, kun må bruge denne ret med henblik på at føre sin egen sag og ikke med noget andet formål for øje, såsom at rejse kritik i offentligheden vedrørende de argumenter, der er gjort gældende af de andre parter i sagen (dom Svenska Journalistförbundet mod Rådet, der er nævnt ovenfor i præmis 49, EU:T:1998:127, præmis 137). Dette bidrager under hele den retslige procedure til at sikre, at parternes drøftelser og den pågældende retsinstit's votering vedrørende den foreliggende sag kan gennemføres i ro, og til at undgå, at der kan udøves udefra kommende pres, om ikke andet så i offentlighedens opfattelse, på den judicielle virksomhed og at skade retsforhandlingernes ordnede forløb (jf. kendelse af 25.2.2015, BPC Lux 2 m.fl. mod Kommissionen, T-812/14 R, EU:T:2015:119, præmis 14 og den deri nævnte retspraksis).
- 51 Det følger af retspraksis, at en handling, der strider mod det ovennævnte aspekt af det generelle retsplejebegreb, udgør procedureforbrydning, der vil blive taget hensyn til ved fordelingen af sagens omkostninger (jf. i denne retning dom Svenska Journalistförbundet mod Rådet, præmis 49 ovenfor, EU:T:1998:127, præmis 139 og 140).
- 52 Endvidere bemærkes, at den beskyttelse, som ydes parterne i den retslige procedure i medfør af det ovennævnte aspekt af det generelle retsplejebegreb, skal udstrækkes til at omfatte en person, der anmoder om tilladelse til at intervenere for Retten. Den person, der anmoder om tilladelse til at intervenere, deltager nemlig i den judicielle aktivitet og skal i egenskab heraf nyde samme beskyttelsesniveau som parterne i sagen for så vidt angår muligheden for at forsvare sine interesser uden at blive udsat for indflydelse udefra, herunder fra offentligheden.
- 53 Det er i sagen ubestridt, at IPPF's og MSI's interventionsbegæringer er blevet offentliggjort i form af elektroniske links til indholdet heraf, som forekom i artikler på et websted, hvis oprettelse ifølge dets ophavsmænd og forlæggere udgør »et værktøj til at fremme et samfund, der bygger på en sammenhængende forståelse af den menneskelige værdighed – en værdighed, som tilkommer alle mennesker fra de fødes, og indtil de afdør naturligt ved døden«. Det bemærkes endvidere, at der i disse artikler var henvist direkte til den foreliggende sag for Retten, og at IPPF og MSI var præsenteret negativt og således havde til formål at skabe negative følelser omkring dem i offentligheden.
- 54 Som svar på Rettens spørgsmål, som er nævnt i præmis 14 ovenfor, har sagsøgerne bekræftet, således som det forekom dem legitimt og hensigtsmæssigt, at de udelukkende havde fremsendt alle oplysninger om sagen, herunder relevante dokumenter, til dem, de repræsenterede, nemlig de organisationer, der var en del af det europæiske borgerinitiativ »One of Us«. Ifølge sagsøgerne kunne denne orientering indirekte have ført til offentliggørelsen af visse dokumenter på internettet, selv om det ikke var deres hensigt. Sagsøgerne har endvidere præciseret, at de ikke havde et redaktionelt ansvar for indholdet af det omhandlede websted, og at de havde sendt en skrivelse til webstedets ansvarlige, hvori de havde anmodet om, at de elektroniske links til IPPF's og MSI's interventionsbegæringer blev fjernet fra webstedet.
- 55 Det bemærkes i denne henseende, at sagsøgerne ikke har afgivet oplysninger, der gør det muligt at identificere de »organisationer«, som de henviser til, og at disse oplysninger ikke fremgår af akterne i sagen. Endvidere bør det under alle omstændigheder understreges, at ingen af disse »organisationer« er identificeret som sagsøger i stævningen. I stævningen er det kun det europæiske borgerinitiativ

»One of Us«, der er anført som sagsøger, samt de syv fysiske personer, som i deres egenskab af initiativtagere i henhold til artikel 2 i forordning nr. 211/2011 er medlemmer af borgerkomitéen for dette initiativ.

- 56 Sagsøgerne har i øvrigt medgivet, at orienteringen af disse »organisationer« om IPPF's og MSI's interventionsbegøringar indirekte har kunnet føre til, at disse dokumenter blev offentliggjort på internettet.
- 57 Det bemærkes endvidere, at det fremgår af webstedet nævnt i præmis 53 ovenfor, at dets ophavsmænd og forlæggere bekræfter, at de støtter et bestemt antal organisationer og enheder, herunder det europæiske borgerinitiativ »One of Us«, uden at være tilknyttet nogen af dem, og at de anbefaler, at man navigerer til webstedet for nævnte borgerinitiativ.
- 58 Sagsøgernes anbringende, hvorefter det ikke var deres hensigt, at IPPF's og MSI's interventionsbegøringar skulle offentliggøres på ovennævnte websted, finder Retten ikke overbevisende. De artikler, der findes på dette websted, og som indeholder elektroniske links til de pågældende interventionsbegøringar, henviser nemlig udtrykkeligt og omfattende til den judicielle procedure i den foreliggende sag, argumenterer aggressivt til fordel for de synspunkter, som sagsøgerne har fremført for Retten, og indeholder også elektroniske links til sagsøgernes indlæg, herunder endog passager af disse indlæg. Selv hvis sagsøgernes anbringende var korrekt, ændrer det under alle omstændigheder ikke ved det faktum, således som Kommissionen med rette har gjort gældende i det i præmis 17 nævnte indlæg, at sagsøgerne, da de orienterede de ovennævnte »organisationer« om IPPF's og MSI's interventionsbegøringar, objektivt set har skabt en risiko for, at den omtvistede offentliggørelse på internettet ville finde sted.
- 59 Henset til disse omstændigheder må sagsøgerne anses for ikke at have været uvidende om, hvad der førte til offentliggørelsen af de ovennævnte interventionsbegøringar på webstedet, nævnt ovenfor i præmis 53, og den skade dette har medført for IPPF's og MSI's ret til at forsvare deres interesser uden at blive udsat for indflydelse udefra som omhandlet i den retspraksis, der er nævnt i præmis 50 ovenfor. Det følger endvidere heraf, at sagsøgerne har gjort uretmæssig brug af procesdokumenterne som omhandlet i den retspraksis, der er nævnt i præmis 49 ovenfor.
- 60 Endvidere skal sagsøgernes påstand i deres indlæg af 17. november 2015, hvorefter IPPF's og MSI's interventionsbegøringar ikke indeholdt fortrolige oplysninger (jf. præmis 14 ovenfor), forkastes som irrelevant. Formålet med forbuddet mod, at en part gør brug af sin adgang til andre parter procesdokumenter til andre formål end det, der er knyttet til forsvaret af dennes egen sag, er at sikre, at det generelle retsplejeprincip overholdes, og ikke at beskytte det angiveligt fortrolige indhold af de nævnte dokumenter.
- 61 Det skal således fastslås, at sagsøgerne har misbrugt processuelle beføjelser som omhandlet i den retspraksis, der er nævnt i præmis 51 ovenfor, hvilket der kan tages hensyn til i forbindelse med fordelingen af omkostninger i henhold til procesreglementets artikel 135, stk. 2.
- 62 I lyset af det foregående finder Retten under hensyn til sagens omstændigheder, at sagsøgerne, der ikke har nedlagt påstand om sagens omkostninger, bør bære deres egne omkostninger, og at de som følge af procedurefordelingen bør betale tre fjerdedele af de af IPPF og MSI afholdte omkostninger.
- 63 IPPF og MSI bør bære en fjerdedel af deres omkostninger.
- 64 Kommissionen, der ikke har nedlagt påstand om sagens omkostninger, bærer sine egne omkostninger.

På grundlag af disse præmisser

bestemmer

FORMANDEN FOR RETTENS FØRSTE AFDELING:

- 1) **De af International Planned Parenthood Federation og Marie Stopes International fremsatte interventionsbegæringers tages ikke til følge.**
- 2) **International Planned Parenthood Federation og Marie Stopes International bærer en fjerdedel af deres sagsomkostninger.**
- 3) **Det europæiske borgerinitiativ »One of Us« og de øvrige sagsøgere, hvis navne er opført i bilaget, bærer deres egne sagsomkostninger, som er relateret til de af International Planned Parenthood Federation og Marie Stopes International fremsatte interventionsbegæringers, samt betaler tre fjerdedele af disse enheders sagsomkostninger.**
- 4) **Europa-Kommissionen bærer sine egne sagsomkostninger i forbindelse med de interventionsbegæringers, der ikke er taget til følge.**

Således bestemt i Luxembourg den 16. marts 2016.

E. Coulon
Justitssekretær

H. Kanninen
Afdelingsformand

Bilag

Patrick Grégor Puppink, Strasbourg (Frankrig)

Filippo Vari, Rom (Italien)

Josephine Quintavalle, London (Det Forenede Kongerige)

Edith Frivaldszky, Tata (Ungarn)

Jacub Baltroszewicz, Krakow (Polen)

Alicia Latorre Canizares, Cuenca (Spanien)

Manfred Liebner, Zeitlofs (Tyskland).